

Lambert Speelman
Pretorialaan 32A-01
3072 EN Rotterdam

Bijlage(n):

-

Gemeente Rotterdam, College B&W

De burgemeester, A. Aboutaleb
Coolsingel 40
3011 AD Rotterdam

Rotterdam, 26 juni 2018

Kenmerk:

B&W010-LS/26.06.2018

Betreft:

BESTUURSHANDELINGEN

.. 'het bestuurlijk orgaan dient de zaak opnieuw te onderzoeken'...

Excellentie, geachte lezer,

18 juni schreef ik het college over de aanbouw van de Grondwet. In die brief benoemde ik de Unieverdragen als *gemeenschapstrouw* en *gelijkwaardigheidsbeginsel*. Ik heb daarnaast ook de volgende opvatting gepresenteerd: "Niet alleen ondermijnen de maatregelen (die de minister(s) treft of treffen) Grondwet en bestuur, ook versterkt het een aantal ontwikkelingen van waaruit de staat geregeerd wordt door een uitvoerende macht dat berust op kracht, illegaliteit en repressie (Terreur)!"

Vandaag wil ik een andere opvatting presenteren: Als gevolg van bestuurshandelingen en gebrek aan politieke stabiliteit wordt de balans tussen draaglast en draagkracht herhaaldelijk maar ook in snel tempo en in het bijzonder door overheidshandelen verstoord. Bescherming tegen dit soort bestuurshandelingen ontbreekt!

Ontbreekt deze bescherming? Zo ja, dan dient te worden onderzocht hoe dit heeft kunnen ontstaan en naar de mogelijkheden hoe hierin verandering aan te brengen! Hierbij kan men bedenken dat het om *bestuurshandelingen* gaat binnen alle gelederen van het bestuur.

Van de Nederlandse verzorgingsstaat wordt gezegd dat zij een *democratische rechtsstaat* is. Daarnaast is Nederland vanaf 1848 niet slechts een constitutionele monarchie, maar vooral ook een parlementaire democratie. De toenmalige herziening van de Grondwet bracht een fundamentele wijziging in de verhoudingen tussen de Koning, het kabinet en het parlement teweeg. Ook dient vermeld te worden dat de *gedecentraliseerde eenheidsstaat* - dat deel is van de democratische rechtsstaat - sinds 1948 onlosmakelijk met de Grondwet is verbonden. In 1983 is de Grondwet ingrijpend veranderd en zijn ook de zogenaamde sociale grondrechten in de Grondwet opgenomen. Na deze herziening heeft een *institutionele herinrichting* plaatsgevonden in de georganiseerde verhoudingen tussen overheid, maatschappelijke organisaties en uitvoeringsorganisaties als maatregel de verzorgingsstaat om te vormen.

Waar gaat het dan fout? Dat Nederland een *gedecentraliseerde eenheidsstaat* is, maakt het voor het gedecentraliseerde bestuur mogelijk *verticaal* invulling te geven aan het algemene uitgangspunt dat controle en verantwoording nodig is binnen de overheid. Essentieel voor de positie van het gedecentraliseerde bestuur is de democratische rechtvaardiging van dit bestuur. Zo worden leden

van het hoogste orgaan van de provincie (Provinciale Staten) en de gemeente (gemeenteraad) rechtstreeks gekozen door hun burgers. Dit gegeven maakt dat het gedecentraliseerde bestuur namens de burgers de eigen belangen kan behartigen en als zodanig tegenwicht kan bieden aan de regelgeving en het bestuur van het Rijk.

Op te merken valt dat als gevolg van de *institutionele inrichting* taken en verantwoordelijkheden zijn verschoven. Bij de herinrichting dient een iedere instelling bij de inrichting van de interne rechtsorde ervoor te zorgen dat de procesregels voor rechtsvorderingen die ertoe strekken de rechten te beschermen die de justitiabelen aan het Unierecht ontleen niet ongunstiger zijn dan die welke voor soortgelijke nationale vorderingen gelden. – gemeenschapstrouw; gelijkwaardigheidsbeginsel; doeltreffendheidsbeginsel.

Waar gaat het dan fout?! Tot zover lijkt alles geregeld te zijn en zou men het idee hebben dat er wel degelijk bescherming is, althans het systeem is hierop ingericht. ‘De wet is volmaakt’. De vraag die dan bij mij opkomt is deze: “Wordt aan de kwaliteitseis die gezien de bijzondere functie aan overheidshandelen gesteld wordt voldaan?” Men kan dan ook denken aan een *professionele eigenschap* als ‘loyaal aan organisatie’. De rechter is van cruciaal belang, maar ook de integriteit van betrokken wethouders en raadsleden. Een andere essentiële vraagstuk die te analyseren is: “Welke gevolgen hebben de maatregelen in de uitvoering tot gevolg voor de kwaliteit van de democratische rechtsstaat?” Heeft recent (onafhankelijk) onderzoek niet aangetoond dat er sprake is van ernstige tekortkomingen? Een andere essentiële vraagstuk dient zich aan: “Wie is de veroorzaker?” maar ook “Wie zijn medeplichtig?” Al is het in onwetendheid ‘geboren’, de gevolgen zijn er niet minder om!

Wanneer ik in mijn autobiografisch geheugen (zelfkennis) duik en ik haal een aantal herinneringen naar boven - feiten en gebeurtenissen; ontwikkelingen in de advocatuur en de rechtsgang; bestuurshandelingen - dan valt te bedenken dat de voorzieningen die de rechtsstaat biedt - de Grondwet uit 1983 is een uitbreiding - en de ruimte die er ontstond niet alleen werden afgetast en geëxploiteerd maar dat deze in meerdere mate ook wordt uitgebuit, zelfs misbruikt en oneigenlijk gebruikt. Ik vrees dat ook ditmaal het systeem aan wankelen is gebracht en dat ook de profiteurs hun slag hebben geslagen waar de rechter hun de ruimte liet. In het bijzonder de burger en de organisatie die weerloos was/is heeft niet alleen ondervonden dat het uiterst moeilijk wordt gemaakt, maar voor sommige werd het (persoonlijk) ook onmogelijk (gemaakt) – doeltreffendheidsbeginsel. Te bedenken valt ook dat naast het parlement en de invloeden vanuit de samenleving die daarin een belangrijke rol hebben gespeeld ook andere actoren van invloed zijn geweest. De rechter speelt hierin een cruciale rol. In *Staatkunde, Nederland in drievoud* wordt opgemerkt dat de ontwikkelingen ten dele het gevolg zijn (geweest) van het ongebreideld nastreven van eigenbelang door de verschillende actoren. De vraag die daarbij bedacht zou kunnen worden is niet of iemand schuldig dan wel medeplichtig is, maar “Wie is zonder zonde?”

Eertijds onwetend, doch niet (geheel) zonder schuld! Is iemand van ons salafist? In interpretaties compromisloos en rechtlijnig? In Nederland kennen wij het spreekwoord: “Het beste paard struikelt (ook) wel eens!” Struikelen wij niet dagelijks? Wie van ons struikelt niet in woorden?

Ik laat het aan de lezer om voor zichzelf de conclusie te trekken – *spiegelinformatie*. Wel hoop ik dat allen bereid zijn om op een andere *manier* te werk te gaan en daarbij is loyaal samenwerken een absolute vereiste. Bij mij is al geruime tijd bekend dat indien iemand de ander (opzettelijk) tot de val

leidt, hij zichzelf aan het wankelen brengt! Indien iemand denkt sterk te zijn, hij ziet toe dat hij niet valle.

Ook het overheidshandelen is in toenemende mate commercieel geworden en is niet (meer) tegen kostprijs. De samenleving (bevolking) wordt uitgebuit en verarmd en dit heeft gevolgen voor het functioneren van de totale organisatie. Inmiddels vang ik in de media op dat Tamara van Ark geen geld meer kan vinden en moeten de gemeenten zelf zien waar zij het geld vinden. De gemeenten hebben profiteurs geholpen en ook de rechter heeft profiteurs de ruimte geboden. Deze hebben zich in de afgelopen 10 jaar dan ook niet onbedeeld gelaten. De oplossing ligt niet in lijn met de wijze waarop de afgelopen 10 jaar en langer te werk is gegaan. Van essentieel belang om de vraag "Hoe nu verder?" te kunnen beantwoorden is 'waarheidsvinding'. Van belang is dat wij die *informatie vinden* die ons in staat stellen de juiste conclusies te trekken en de juiste mening te vinden. Ook het parlement dient daaraan bij te dragen! – *gemeenschapstrouw*

"Maar weet dit, dat zo de heer des huizes geweten had, in welke nachtwake de dief komen zou, hij zou gewaakt hebben, en zou zijn huis niet hebben laten doorgraven."

"Gedane zaken nemen geen keer." Toch heeft het Nederlandse Hof bepaald dat een bestuursorgaan een zaak opnieuw dient te onderzoeken indien de hoogste rechter bij een besluit blijft, maar de Europese rechter een andere uitleg geeft. Ook dit is een bron van staatsrecht. M.a.w. niet alleen naar de Nederlandse Grondwet waaruit de *democratische legitimatie* blijkt, maar ook dat dit door andere organen wordt erkend en ook is bevestigd! Verder citeer ik: "Functioneel gedecentraliseerd bestuur is ingericht voor de behartiging van een specifieke taak." – *Staatkunde, Nederland in drievoud*

Alvorens een slotopmerking te plaatsen wil ik opmerken dat ik in een brief aan het 'Vangnet en Advies' dat als deel van de maatschappelijke ontwikkeling deel uitmaakt van de gemeentelijke (gemeenschappelijke) gezondheidsdienst in één lijn met de jongeren zorg een functie-eis als "Je borgt de orthopedagogische situatie door het observeren van de groep, het onderkennen, interveniëren en begeleiden van het groepsdynamisch proces en het opvoeden, begeleiden, stimuleren en activeren van individuele jongeren" doortrek met '**de' functie-eis** die vanwege de bijzondere functie gesteld dient te worden aan de overheidsfunctionarissen, hoofden van organisaties en andere gezagsdragers - allen die het staatsgezag uitoefenen of die taak waarnemen en tot dat netwerk gerekend kunnen worden – dat "algemeen erkende klassieke grondrechten (bescherming tegen overheidsingrijpen) en sociale grondrechten (aanspraak maken op overheidsingrijpen) worden beschermd". Met de vertrouwenspersoon is ook de geestelijke gezondheid ter sprake gekomen. Ik ga gelet op de persoonlijke situatie onderzoeken of ik in de deelwijk Afrikaanderwijk tesamen met de wijkraad, de organisaties en bestaand 'particulier initiatief'.

Een en ander sluit aan bij de volgende regel geldend voor het *functioneren* van de staat: "belanghebbende burgers worden in de gelegenheid gesteld zich uit te spreken over voorgenomen wetten of besluiten (inspraak), dan wel worden in de gelegenheid gesteld mee te werken aan het totstandkomen van dergelijke wetten of besluiten (participatie)" – *Staatkunde, Nederland in drievoud* iets waarvan in de praktijk al ruime tijd is gebleken dat het de burger inzake o.a. een echtelijke scheiding door eerdere bestuurshandelingen vanuit het *juridisch gezag* en de ontwikkelingen in de loop van jaren voor belanghebbende burgers niet alleen *de juridische gang van zaken* is bemoeilijkt maar ook is gehinderd. Voor een groeiend aantal belanghebbenden zijn de uitkomsten als gevolg van *onjuist geachte bestuurshandelingen* aan de zijde van het *juridisch gezag* ongunstiger, zelfs ernstig.

Tot slot wil ik een essentieel vraagstuk citeren die De Jong en Schuszler presenteren in *Staatkunde, Nederland in drievoud* onder de noemer ‘**Samenwerking tussen overheid en particulier initiatief**’: “Wie zijn de eigenaren van de woningen in de woningvoorraad en wie fungeren als opdrachtgevers bij woningbouw projecten?” In het studieboek staat vermeld en ik citeer: “Als we deze vragen voor Nederland als vraag beantwoorden, blijkt dat ook volkshuisvesting vooral een zaak is van het particulier initiatief, al heeft de overheid belangrijke invloed gehad via regulering en grote subsidiestromen in de eerste veertig jaar na de Tweede Wereldoorlog. ‘Staats- en bestuursrecht in historisch perspectief’ gelegd naast de ervaringen in de laatste tien jaar welke ik ook (deels) aan den lijve en in de portemonnee heb ondervonden geven te kennen dat de ontwikkelingen voor een toenemend aantal burgers waaronder ook jongeren *ongunstiger* zijn geweest. Van herstel heeft een aanzienlijk deel binnen de burgerbevolking dan ook niets gemerkt, maar uit de praktijk blijkt dat voor deze groep het tegendeel is bewezen.

Hoe is het met onze principes, de normen en waarden, gesteld? Waaruit blijkt dat zij in de praktijk ook gestalte krijgen? Ik deel deze brief met andere instellingen, particulieren en dergelijke om niet alleen binnen de wijk en de gemeente, maar ook landelijk aan het nodige herstel en de belangrijke verbeteringen te werken of daar althans (naar mijn mening) een betekenisvolle bijdrage in te leveren.

Ik zie met belangstelling uw reactie(s) tegemoet! Middels een brief of middels e-mail burgerinitiatief@speelman.org.

Hoogachtend,

Lambert Speelman

In verband met de digitale verwerking is deze brief niet ondertekend.